

B. Christensen: Ja, forsaavidt der skulde være Spørgsmaal om at henvise dette Forslag til et Udvalg og ikke lade det gaae umiddelbart til første Behandling i Salen, skulde jeg tillade mig at foreslaae, at det bliver henviist til det i den almindelige Lov om Fæstes Overgang til Selveiendom allerede nedsatte Udvalg.

Formanden: Jeg tillader mig dog at henstille, hvis det maatte være Thingets Mening, at henvise Sagen til det Udvalg, som er nedsat i Sagen angaaende Fæstes Overgang til Selveiendom, om det da ikke maatte være rigtigst at bringe denne Sag paa det samme Stadium som hlin og altsaa først tage en saadan Beslutning, naar Sagen har været til første Behandling.

B. Christensen: Ja, jeg skulde have foreslaaet, at Lovforslaget strax blev henviist til det i Fæstesagen nedsatte Udvalg, fordi det forekommer mig hensigtsmæssigt, at den Gjensstand, som det nærværende Forslag omhandler, der jo aabenbart kun er en Deel af det ældre allerede under Behandling tagne Forslag, snarest muligt kom under Overveielse i dette Udvalg. Derfor imidlertid Nogen i det ærede Thing maatte troe, at det er af Interesse, uagtet Sagen allerede har været behandlet i sin Almindelighed her i Thinget, at henvise denne til første Behandling, saa vilde jeg for min Deel meget gjerne slutte mig dertil, da Dpholdet ikke vilde være saa betydeligt; men jeg gjentager, at jeg troer, at det for Sagen selv vilde være det Unskelige, at det her foreliggende Forslag strax henvises til den nedsatte Comitee.

J. G. Larsen: Jeg skulde dog meget fraraade, at man henviser dette Lovforslag til det Udvalg, der allerede er nedsat i Fæsteafsløsningsagen eller indrette Behandlingen af

samme efter Hensynet til det anførte andet Lovforslag. Jeg troer, at der er liden eller rettere sagt vel ingen Udsigt til for Tiden at faae den anden Sag saaledes fremmet, at den kan blive til Lov. Derimod antager jeg, at der er ganske god Udsigt til at faae et Forslag som det nærværende bragt til at blive til Lov; men jeg troer, at denne gode Udsigt ganske vilde tilintetgjøres, hvis Sagens Behandling skulde forbindes med Fæsteafsløsningslovens Behandling. Den nærværende Sag kan egentlig heller ikke siges at være en Deel af den anden; thi der er den væsentlige Forskjellighed imellem dem, at Fæsteafsløsningsloven gaaer ud paa at hjemle en tvungen Afsløsningsloven, den nærværende Sag blot paa en aldeles frivillig. Da det dog nu vistnok altid maa ansees som det Rette og Rigtige, at man søger at opnaae saa meget Godt, som man for Tiden kan vente at faae opnaaet, og ikke udsætter dette efter, at man engang muligviis — hvad der maaskee er ganske uvidt — kan opnaae Mere, saa skulde jeg meget anbefale det Forslag, der allerede er fremsat af en æret Landstingsmand (Drejer), at der strax maatte blive nedsat et Udvalg i denne Sag.

Retteelse.

Nr. 21, Sp. 278, Lin. 5 og 6 f. o.: "forskjellige Bagerlaugsbestre" læs: "Bagermester Larsen".